

Τοποθέτηση του Προέδρου του Συνδικάτου Εργατοτεχνιτών Κατεργασίας Ξύλου Ν.Αττικής, Βασίλη Τσατσούλη

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, άνεργοι, αυτοαπασχολούμενοι, μικροί βιοτέχνες, νέοι και νέες, εκ μέρους του Συνδικάτου Εργατοτεχνιτών Κατεργασίας Ξύλου να χαιρετίσω τη σημερινή δουλειά που ανοίγει το δρόμο για την παραπέρα δράση μας, στον κλάδο των κατασκευών γενικότερα.

Με βάση τα επίσημα στοιχεία που δείχνουν τη συνέχιση και αυξητική τάση στον αριθμό των ανέργων αποδεικνύεται το μεγαλύτερο σύμπτωμά της οικονομικής κρίσης, η καταστροφή της εργατικής δύναμης.

Τα στοιχεία αυτά όμως, κρύβουν τη μαύρη και ανασφάλιστη εργασία, τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις, τους χιλιάδες απλήρωτους για μεγάλο χρονικό διάστημα, τις τεράστιες μειώσεις μισθών και μεροκάματων.

Ως συνέπεια της δραματικής μείωσης της οικοδομικής δραστηριότητας, στον κλάδο του ξύλου και επίπλου, η μείωση ξεπερνά το 80% σε σχέση με την περασμένη 10ετία.

Οι εργαζόμενοι πετιούνται κυριολεκτικά στο δρόμο. Μέσα σ' ένα χρόνο οι άνεργοι στον κλάδο επίπλου αυξήθηκαν, πάνω από 10.000.

Μεγάλες εταιρίες συρρικνώνονται, κλείνουν, άλλες (όπως πρόσφατα SATO-NEOSET) μπαίνουν στο άρθρο 99, μεγάλα εργοστάσια υπολειπургούν (εκεί που είχαν 100 εργάτες σήμερα είναι το πολύ 20 και δουλεύουν σε συνθήκες γαλέρας).

Χιλιάδες είναι και τα μικρομάγαζα των ΕΒΕ που έκλεισαν ως συνέπεια των αθρόων εισαγωγών, με τις πολυεθνικές τύπου ΙΚΕΑ με «φτηνό και εύχρηστο» έπιπλο, αντίστοιχης ποιότητας, και της εκβιομηχάνισης που αύξησε τη παραγωγή πετώντας στο δρόμο χιλιάδες εργάτες.

Αυτός είναι ο καπιταλιστικός τρόπος παραγωγής.

Ενώ υπάρχουν όλες οι υλικές προϋποθέσεις, επιστημονικό και τεχνικό προσωπικό, για την ικανοποίηση των σύγχρονων αναγκών, αυτές δεν ικανοποιούνται γιατί υπάρχει το καπιταλιστικό κέρδος.

Τα τελευταία χρόνια και οι προηγούμενες κυβερνήσεις καλούσαν τους εργαζόμενους να επιλέξουν ανάμεσα σε μειώσεις μισθών και στην ανεργία, στο όνομα της καταπολέμησής της. Ένα στόχο είχαν, να τσακίσουν ακόμα περισσότερο το λαϊκό εισόδημα, να δουλεύουμε τσάμπα, ήλιο με ήλιο.

Αυτές οι πολιτικές σε βάρος των εργαζομένων, που υιοθετήθηκαν από την πλειοψηφία της ΓΣΕΕ, τσακίζοντας συμβάσεις, δικαιώματα, οδήγησαν ολόκληρους κλάδους σε μειώσεις των μισθών, δηλαδή στο τσάκισμα της ζωής της εργατικής και λαϊκής οικογένειας. Η συμπόνια και τα λόγια στήριξης δεν αρκούν.

Παλεύουμε να δημιουργηθεί άμεσα ασπίδα προστασίας των ανέργων και των οικογενειών τους.

Η λήψη μέτρων προστασίας της ζωής τους, στην υγεία και στην παιδεία, αποτελεί κύρια και επείγουσα ανάγκη.

Να σταματήσει η επιδότηση ενός μικρού ποσοστού των ανέργων και για ορισμένο χρονικό διάστημα. Να δοθεί αξιοπρεπές επίδομα σε όλους για όσο θα είναι άνεργοι, με πλήρη και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, πάγωμα και παραγραφή των δανείων τους, καμία διακοπή σε ηλεκτροδότηση, νερό, τηλέφωνο και δραστική μείωση των τιμολογίων.

Ο δρόμος για τους ανέργους είναι η οργάνωση της πάλης για τα καθημερινά προβλήματα, την ίδια την επιβίωση. Πάλη που θα συνδέεται με τα γενικότερα ζητήματα που παλεύει το ταξικό εργατικό κίνημα, που θα ανοίγει το δρόμο για να αποτινάξουν από πάνω τους, οι εργάτες, τα δεσμά του καπιταλιστικού συστήματος που τους κάνει τη ζωή μαρτύριο.

Γι' αυτό λοιπόν και καλούμε τους εργάτες, σε συνεχή αγωνιστικό πόλεμο μέχρι να συντρίψουν την αντεργατική πολιτική.

Με τον οργανωμένο αγώνα τους να ξεμπερδέψουν με τα σχέδια σε βάρος του λαού, της τρικομματικής συγκυβέρνησης που στηρίζεται από την πλουτοκρατία, την τρόικα, δηλ.: την ΕΕ, το ΔΝΤ και την ΕΚΤ.

Να δυναμώσουν πιο πολύ τους δεσμούς τους με τους ανέργους, τις γυναίκες, τη νεολαία δίνοντας βάρος στην οργάνωσή τους στους τόπους δουλειάς, τις εργατικές λαϊκές γειτονιές. Να παλέψουν για άμεσα μέτρα προστασίας και ανακούφισης των ανέργων.

Η συγκυβέρνηση (Ν.Δ.- ΠΑΣΟΚ - ΔΗΜΑΡ), ο ΣΥΡΙΖΑ όλες δηλ. οι ευρωυποταγμένες δυνάμεις σε πολιτικό και συνδικαλιστικό επίπεδο με την πολιτική τους οδηγούν στην εξαθλίωση εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους και ξεπερνούν τώρα οι άνεργοι το 1,5 εκ.

Η ανεργία είναι στο DNA του σάπιου εκμεταλλευτικού συστήματος, το οποίο τη γεννά και την αναπαράγει.

Η αντιμετώπισή της μπορεί να γίνει μόνο στα πλαίσια μιας κεντρικά σχεδιασμένης Λαϊκής Οικονομίας, με τα μέσα παραγωγής Λαϊκή Περιουσία.

Γι' αυτό το ταξικό κίνημα, το ΠΑΜΕ, πρωτοστατούμε στην οργάνωση της πάλης των εργαζομένων, ώστε αποφασιστικά και αταλάντευτα να διεκδικήσουν μόνιμη και σταθερή δουλειά.

Να αλλάξουν τους συσχετισμούς, συνδικαλιστικούς και πολιτικούς, σε βάρος των δυνάμεων του κεφαλαίου.

Να συσπειρωθούν και να δυναμώσουν το συνδικάτα για να γίνει αποτελεσματικότερη η πάλη για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων και κατακτήσεων και να συγκεντρώνονται οι απαραίτητες δυνάμεις για να ανοίξει ο δρόμος για την εξουσία των εργαζομένων, που θα κατοχυρώσει και θα διευρύνει τα δικαιώματα και τις κατακτήσεις.

Θα επιτρέψει στους εργαζόμενους να γίνουν οι αφέντες του πλούτου που παράγουν.

Με έναν Ενιαίο Δημόσιο Φορέα Κατασκευών, με στόχο και σκοπό την ικανοποίηση των σύγχρονων λαϊκών αναγκών.

Η πάλη για την προστασία των ανέργων αποτελεί ένα από τα κεντρικά ζητήματα για τα ταξικά συνδικάτα.

Δεν αφορά μόνο τους ανέργους. Είναι ζήτημα συνολικά των εργαζομένων καθώς η επίθεση που δέχεται σε εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, στο οικογενειακό τους εισόδημα με τις καθημερινές αυξήσεις, με τα χαράτσια και τους φόρους, με τη μείωση των ήδη ανεπαρκών κρατικών δαπανών στην Παιδεία και την Υγεία, κάνουν όλο και πιο δύσκολη την επιβίωση της οικογένειάς τους. Γι' αυτό ο αγώνας εργαζομένων και ανέργων πρέπει να είναι ενιαίος και κοινός. Γι' αυτό η συσπείρωση στο ΠΑΜΕ, σε Σωματεία και Συνδικάτα, στις λαϊκές επιτροπές σε κάθε γειτονιά είναι απαραίτητη.

Συμφέρον μας είναι, να οργανώσουμε και να δυναμώσουμε τη πάλη μας, μαζί με τους αυτοαπασχολούμενους, με αιχμή την ανεργία και τα άλλα προβλήματα που μας απασχολούν, να δυναμώσουμε τη συμμαχία της εργατικής τάξης, με όλους αυτούς που ζουν τη φτώχεια, τη μιζέρια, την ανασφάλεια από την πολιτική της ΕΕ, του Κεφαλαίου και των διαφόρων τύπου κυβερνήσεων του.

Η αγανάκτηση και η οργή δε φτάνουν σήμερα αν δεν δεθούν με την οργανωμένη, συνειδητή και μαζική δράση για την ανατροπή της πολιτικής των μονοπωλίων.